

Decret en relació a la cessació de pagaments i fallides, del 4 d'octubre de 1969 (Text refós per LesLleis.com)

 Transcripció del document facilitat per l'Arxiu i Biblioteca del Consell General a LesLleis.com.
Completades les frases il·legibles amb: SABATER TOMÀS, Antoni. Dret civil d'Andorra. Andorra: Editorial: Promocions Literàries, 1987. (Col·lecció Andorra Història i Literària; núm. 5)

Índex

[Mostra/Amaga]

- CAPITOL I
 - Secció 1^a. Dels comerciants i dels actes de comerç
 - Article 1
 - Article 2
 - Secció 2^a. Dels llibres de Comerç
 - Article 3
 - Article 4
 - Article 5

Els M.I. Srs. Veguers d'Andorra en corts, a proposta del Mfc. Sr. Jutge d'Apel·lacions.

Quan les obligacions d'ordre econòmic derivades de l'exercici del comerç o de la indústria i fins de la vida de l'home com a persona social, s'acompleixen i es desenvolupen d'una manera normal, res no autoritza perquè l'òrgan jurisdiccional, d'ofici o a instància dels particulars, pugui interferir-se en la comptabilitat i en les operacions de les persones físiques o jurídiques que no sobrepassin de l'esfera civil. Però quan per la fatalitat dels aconteixements o pels propis desencerts, aquelles persones arribin a un incompliment de llurs obligacions, de tal forma que hi hagi perill col·lectiu, a fi d'evitar-lo i en benefici dels possibles perjudicats i fins del mateix deutor, tots els Ordenaments jurídics, a partir del Dret Romà quan al Dig. XLIX, 14, 45, 10, s'hi troba la possibilitat de que el deutor dissortat i de bona fe obtingui una pròrroga, en quin cas té dret a rebutjar la persecució dels seus creditors mitjançant la "exceptio moratoria", han tingut cura de disposar els mitjans legals d'intervenció judicial que a l'ensem que protegeix el patrimoni del deutor en contra d'una proliferació de reclamacions, garanteix els crèdits dels perjudicats per aquella irregular situació, és a dir, que per aquests supòsits en què el mecanisme del crèdit no funciona amb regularitat, ha estat necessari crear una disciplina autònoma; però atenent a que aquella anormalitat pot presentar-se baix intensitats gradualment diferents, des del simple retràs en el pagament sobre la base de que l'actiu és superior al passiu, fins a la impossibilitat de satisfer totes les obligacions quan el passiu supera a l'actiu, els mateixos Ordenaments han utilitzat diferents procediments o sigui el més lleu de l'anomenada "suspensión de pagos" a Espanya i "Règlements judiciaires" a França, que té com a finalitat específica la consecució d'un conveni entre el deutor i els creditors, i el veritablement greu de la "Banqueroute" a França i la "Quiebra" a Espanya, quin seguiment condueix principalment a la liquidació de l'actiu per a repartir-lo entre els creditors a prorrata i mitjançant classificació, dels respectius crèdits.

I si bé, fins ara, les relacions jurídiques de caràcter econòmic al Territori de les Valls d'Andorra, vinculats gairebé sempre entre persones i entitats conegudes entre sí, estaven amparades amb la bona fe ancestral i quan es presentava alguna anormalitat podia ésser resolta, amb més o menys perfecció, fent ús de les normes de la "moratoria" o de la "liquidació de bens" del Dret Romà, al progressar d'una manera extraordinària la indústria i el comerç, amb la interferència de les noves modalitats contractuals a base dels crèdits i especialment al fundar-se i establir-se entitats de tota classe, per quin funcionament és necessària l'aportació de grans quantitats de numerari, amb el que s'augmenta també la possibilitat de que es produeixi anormals situacions com les més amunt contemplades, que a l'ensem que comprometen el crèdit de les persones honestes, especialment si es tracta de comerciants i d'operacions de comerç, donen un exemple depriment, és aconsellable de posar en vigor unes disposicions legals, que si bé hauran de restar incompletes, perquè encara no es compta amb els òrgans jurisdiccionals adequats per a portar a terme una exhaustiva solució que afecti a tot el Dret concursal, al menys facilitaran la solució uniforme per a cada un dels casos que en la pràctica i des d'aquelles situacions puguin presentar-se.

L'objectiu tècnic de l'Ordenament que ara es proposa, és el d'estructurar amb un sol cos legal, la doble situació anormal creditícia de "suspensió de pagaments" i de "Fallida", així com el de unificar en un mateix text, les normes de dret substantiu i les del dret processal, normes que hauran d'ésser senzilles i desproveïdes de casuisme, per a poder-se acoplar amb més facilitat, com ja resta explicat, en l'actual organització jurisdiccional del Territori de les Valls.

CAPITOL I

Secció 1^a. Dels comerciants i dels actes de comerç

Article 1

Són comerciants els que exerceixen actes de comerç i en fan llur professió habitual, tant si es tracta de persones físiques com de societats.

Article 2

Es consideren actes de comerç:

1er.- Tota compra de gèneres i articles, per a revendre'ls, sigui al natural, sigui després d'haver-los el-laborat o simplement per llur arrendament d'ús. També ho serà, tot negoci de venda de béns immobles, per a la seva revenda.

2n.- Tota empresa industrial o de transport, d'espectacles públics, d'agències de viatge, de banca, de canvi o de corretatge, o qualsevol altra de naturalesa anàloga.

3er.- Totes les operacions d'intermediació per la venda, la subscripció o la venda d'immobles, de fons de comerç, d'accions o parts de societats immobiliàries.

4rt.- Les Lletres de canvi entre tota classe de persones.

Secció 2^a. Dels llibres de Comerç

Article 3

Tota persona física o moral que tingui la qualitat de comerciant, tindrà l'obligació de formalitzar les seves operacions mitjançant els llibres següents:

1er.- Un Llibre "Diari" on registrarà dia per dia totes les operacions de l'empresa i particularment, els deutors contractats, els crèdits, les operacions de comerç, acceptacions i endossament d'efectes i generalment tot allò que rebí i pagui per qualsevol títol que sigui, i que anunciï mes per mes, les quantitats retirades pel comerciant, per a atendre les seves necessitats personals.

2n.- Un Llibre "Inventari" en el qual hi consti cada any, un inventari dels seus bens, mobles i immobles i dels seus deutes i crèdits.

Article 4

 Sense contingut

Mostra redacció anterior, vigent del 13/01/1994 al 30/04/2021

Mostra redacció anterior, vigent del 1969 al 12/01/1994

Article 5

Els Llibres visats a que es refereixen els articles anteriors, hauran d'ésser conservats durant els deu anys després de la data de la darrera operació registrada.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.